

STAP VOOR STAP

PAARDEN

LEREN TEKENEN

LISE HERZOG

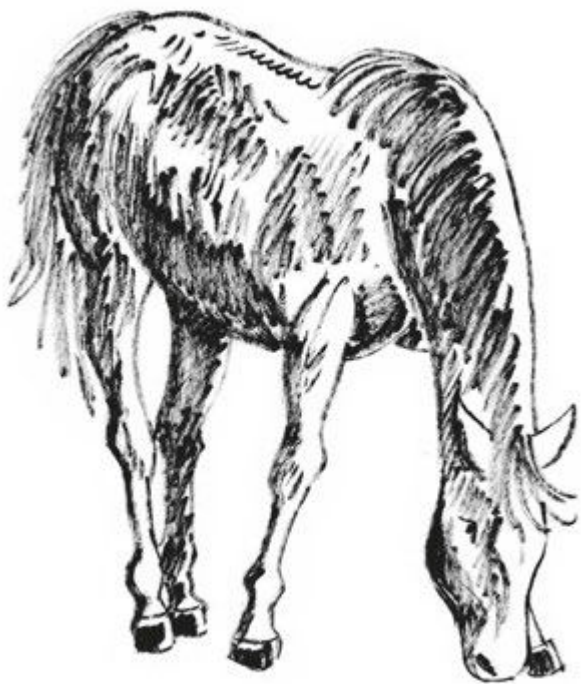
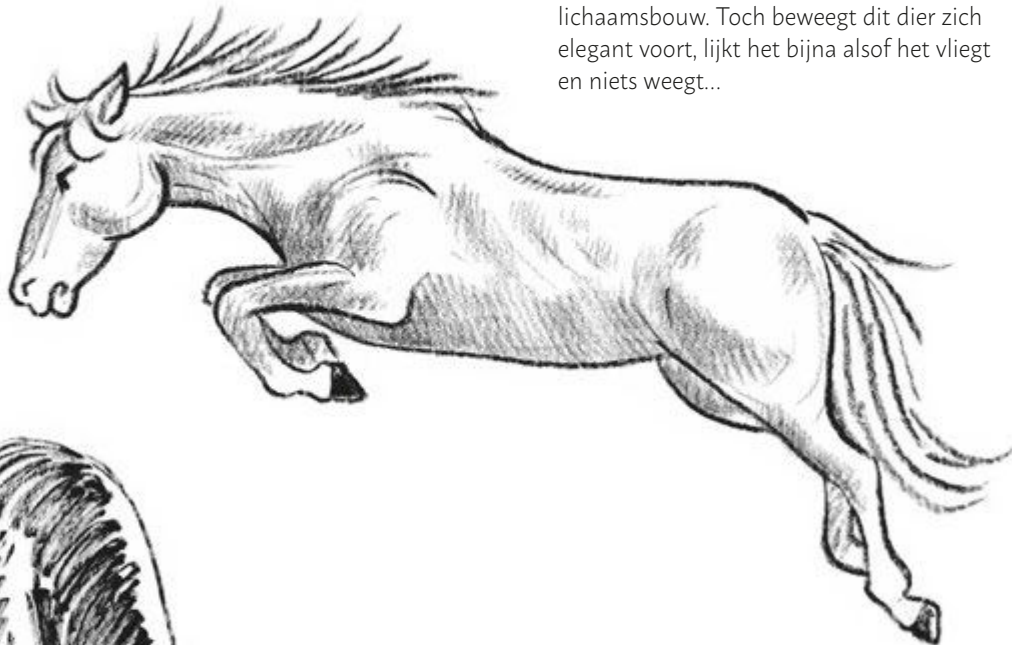

DELTA S

VOORDAT JE BEGINT...

Paarden staan symbool voor elegantie, kracht en vrijheid. Vandaar dat ze sterk tot de verbeelding spreken. Sommige paarden zijn zelfs mythisch. Zijn ze daarom zo moeilijk te tekenen? Want daarover is iedereen die al geprobeerd heeft paarden te tekenen het eens.

Een paard is heel groot en massief. Zijn lange, slanke benen lijken te dun voor zijn lichaamsbouw. Toch beweegt dit dier zich elegant voort, lijkt het bijna alsof het vliegt en niets weegt...

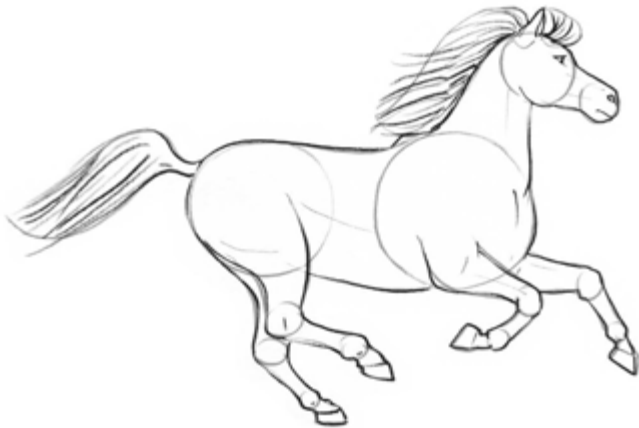

Bij het tekenen van een paard lijken de verhoudingen zo onwaarschijnlijk dat je die misschien niet getrouw durft weer te geven. Je komt in de verleiding om de benen dikker, de romp slanker en de nek korter te maken. Laat daarover echter geen twijfel bestaan. Je paard zal veel realistischer lijken als zijn benen slank en zelfs wat te dun zijn, en zijn hals langgerekt is. Je kan meerdere schetsen maken en daarbij de ledematen steeds finer en langer tekenen. De algemene indruk is belangrijker dan de exacte weergave van de verhoudingen.

Hoe meer je observeert en tekent, hoe beter je leert waar te nemen. Het kan zijn dat je paard vandaag perfect in evenwicht lijkt, maar dat je er morgen een totaal andere mening over hebt. Verlies dan de moed niet, maar kijk kritisch naar je werk en begin opnieuw. Elke tekening is een noodzakelijke stap, makkelijk of moeilijk, op de weg van de vooruitgang.

Hoe ingewikkeld het ook is, een paard bestaat uit dezelfde eenvoudige vormen als een kat, een lamp of welk onderwerp dan ook: cirkels, ovalen, rechte lijnen, hoeken... Een model krijgt zijn eigen karakter door het aantal basisvormen dat samengevoegd wordt en door het respecteren van hun verhoudingen.

Observeer het paard goed voordat je het begint te tekenen. Probeer je het dier voor te stellen op een transparante manier, zodat je de verschillende volumes waaruit het bestaat leert herkennen. Daarna kan je de afmetingen van de volumes ten opzichte van elkaar analyseren. Begin je meteen met het tekenen van de contouren, dan loop je het risico de draad kwijt te raken. Je moet echt heel zeker van je zaak zijn om dan een succesvol resultaat te boeken.

Teken om te beginnen een structuur van eenvoudige vormen, die je later 'aankleedt' terwijl je het paard hertekent met meer details en de contouren ervan weergeeft. Voor deze stap gebruik je het best een grafietpotlood, waarmee je makkelijk nuances kan weergeven en dat ook eenvoudig uit te gommen is. Met dit soort potlood kan je heel geleidelijk beginnen.

Om de tekening te voltooien kan je allerlei materialen gebruiken, afhankelijk van het gewenste resultaat. Met sommige, zoals potloden, grafietstiften en oude brushpennen, teken je afhankelijk van de uitgeoefende druk donkerdere of minder donkere lijnen. Andere daarentegen, zoals sommige balpennen, viltstiften en Chinese inkt, zijn altijd even zwart en laten weinig ruimte voor aarzeling. Ze zorgen er echter wel voor dat je de schetslijnen makkelijker kan uitgommen. Een balpen is interessant omdat je er zachte, maar ook mooi zwarte lijnen mee kan tekenen. Hoewel je een balpentekening niet kan uitwissen, kan deze met een vochtige techniek aangepast worden.

Voor welke methode je ook kiest, neem de tijd om te observeren, te twijfelen en... aanvaard dat je je kan vergissen. Elke fout verscherpt je blik, elke poging versterkt je techniek!

DE BASIS VAN HET PAARD

Meestal begin je met het hoofd, dat de aanzet geeft tot de houding van het paard in het algemeen. Een paard bestaat enerzijds uit grote, ronde volumes die een stabiele indruk wekken en weinig beweeglijk zijn, en anderzijds uit losse en soepele vormen die voor beweging en houding zorgen.

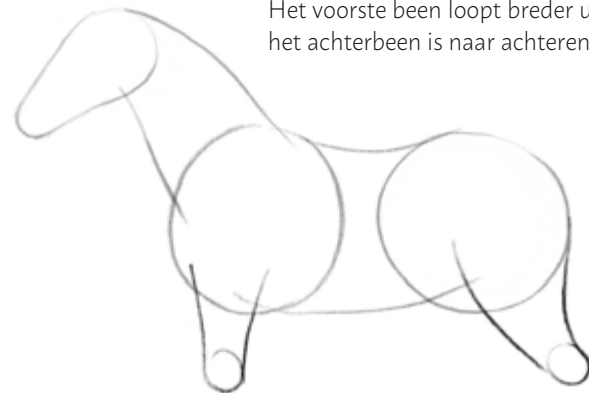
Globaal gezien loopt het hoofd uit in een punt. De lijnen van de hals lopen naar achteren toe breder uit.

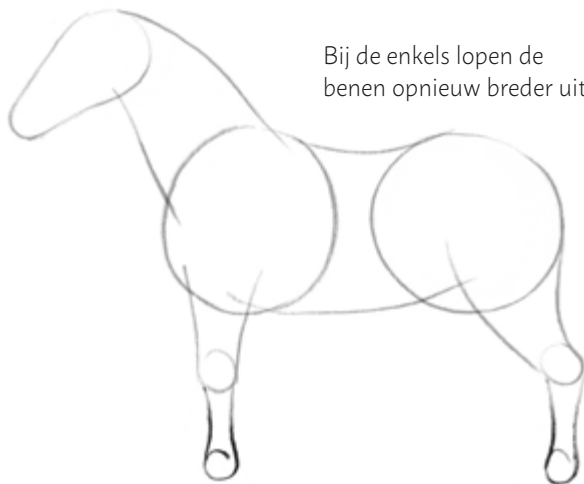
Een eerste grote cirkel geeft de plaats van de schouders weer. De rug is lichtjes hol, de buik rond.

De tweede grote cirkel geeft het achterwerk weer.

Het voorste been loopt breder uit, de dij van het achterbeen is naar achteren gebogen.

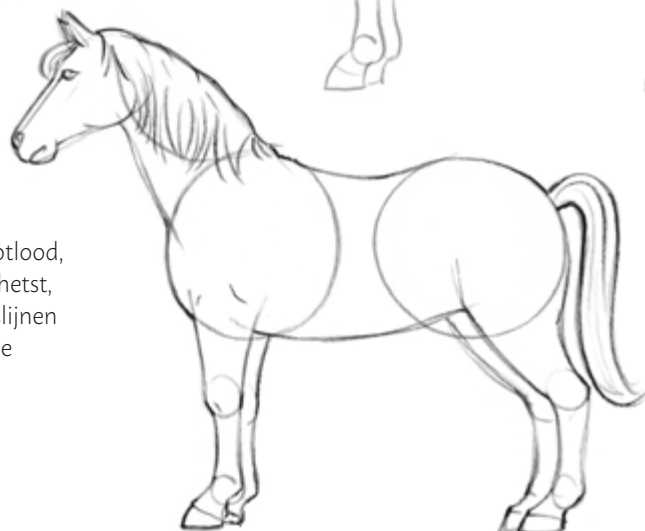

Bij de enkels lopen de benen opnieuw breder uit.

De hoeven lopen uit in een punt en zijn vrij vlak. De andere benen worden wat aan het zicht onttrokken. Het puntje van de neus is enigszins afgerond, de manen en de staart ogen soepel.

Als je de tekening afwerkt met potlood, moet je erop letten dat je licht schetst, want het is moeilijk om de schetslijnen uit te gommen en de lijnen van de afwerking te laten staan.

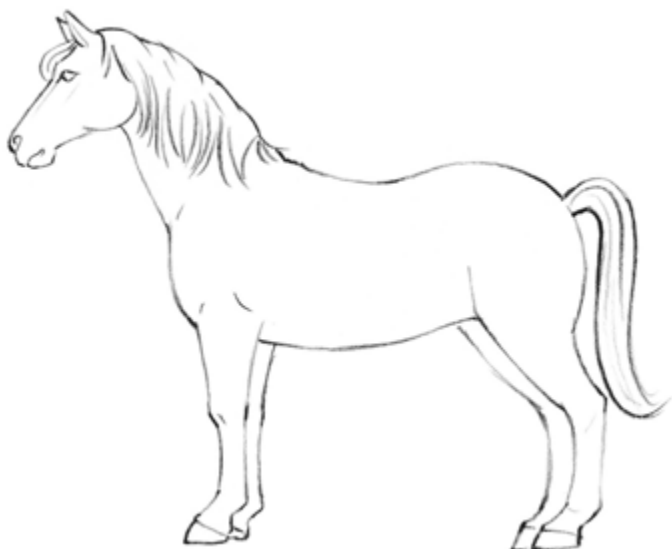

EEN TEKENING AFMAKEN MET POTLOOD

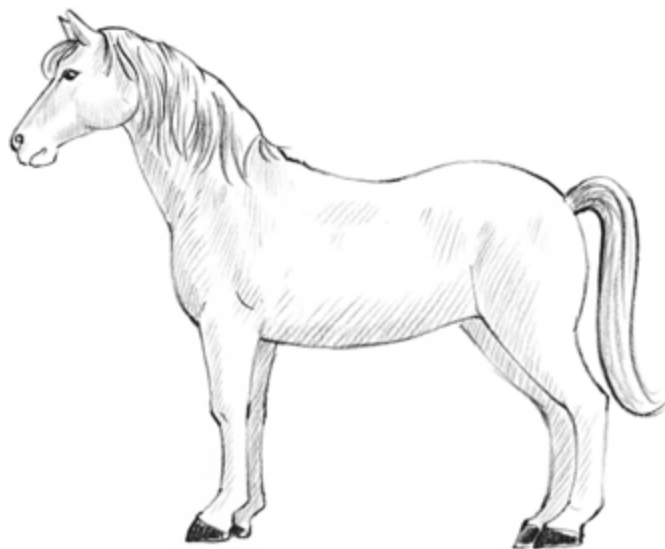
Je kan details toevoegen, met schaduwen volume weergeven en textuur creëren. Of je kan sommige lijnen nog een keer overtrekken, bij voorkeur de lijnen die zich in de schaduw bevinden.

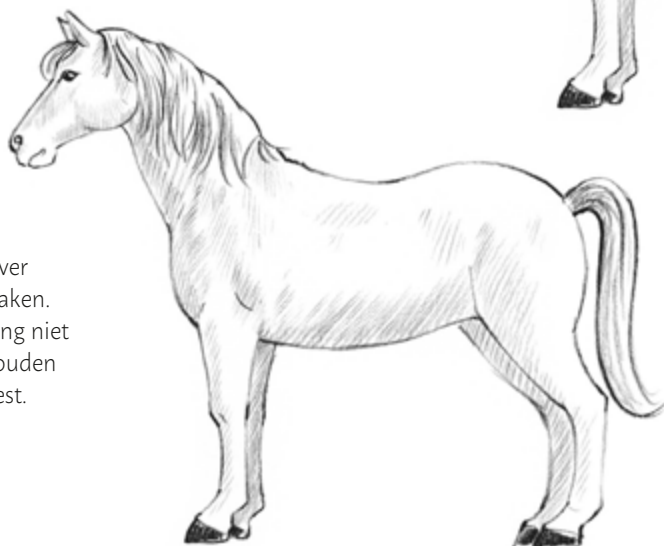
Grafietpotloden kunnen een verschillende hardheid hebben, maar je kan ook variëren met de intensiteit door meer of minder druk uit te oefenen op het potlood en door de strepen dichter bij elkaar of over elkaar heen te trekken.

Om volume te creëren moet je bepalen waar het licht vandaan komt, welk deel van het paard verlicht is. De schaduw bevindt zich aan de andere kant van die zones. Begin met lichte strepen te trekken en voeg steeds meer schaduw toe.

Voeg nieuwe schaduwzones toe en ga over de eerste strepen om ze donkerder te maken. Werk stapje voor stapje, zodat de tekening niet te zwaar wordt, de indruk van licht behouden blijft en het lichaam zijn vorm niet verliest.

HET HOOFD VAN HET PAARD

Een paardenhoofd bestaat voornamelijk uit een groot, afgerond volume voor de schedel en gebogen lijnen voor de neus. De neus eindigt in een klein, rond volume. De kleine details die je later toevoegt, zullen voor karakter en expressie zorgen.

Vanuit zijaanzicht bekeken begin je met een cirkel. De lijnen van de neus lopen schuin naar elkaar toe.

Aan het uiteinde schets je een kleine cirkel. Het oor staat boven op het hoofd en het oog bevindt zich aan de zijkant.

De hals begint aan de onderkant van de neus. Teken op de kleine cirkel het neusgat en de mond.

Voeg de manen en details toe. Onder aan de grote cirkel teken je de randen van de kaak, die duidelijk opvallen. Dunne lijnen in de lengte van de hals en de neus geven de spieren weer.

In vooraanzicht bestaat het hoofd uit een langgerekt ovaal. Teken onderaan het uiteinde van de neus, die er vierkanter uitziet.

Voeg aan weerszijden van het hoofd de oren, de oogbollen en de neusgaten toe.

De manen teken je naar eigen voorkeur. Voeg de mond toe.

In de afwerkingsfase zorg je voor beweging in de manen en de neus.

In driekwartaanzicht is alles tussen het profiel en het vooraanzicht gebogen.

Je ziet vooral één kant van het hoofd, maar ook de aanzet van de andere kant.

De onderdelen van het best zichtbare gedeelte...

... zijn groter dan die aan de andere kant.

EEN TEKENING AFMAKEN MET POTLOOD

Van dichterbij kan je de tekening verfijnder afwerken en het paard meer karakter geven.

De arceringen volgen de vorm van de volumes.

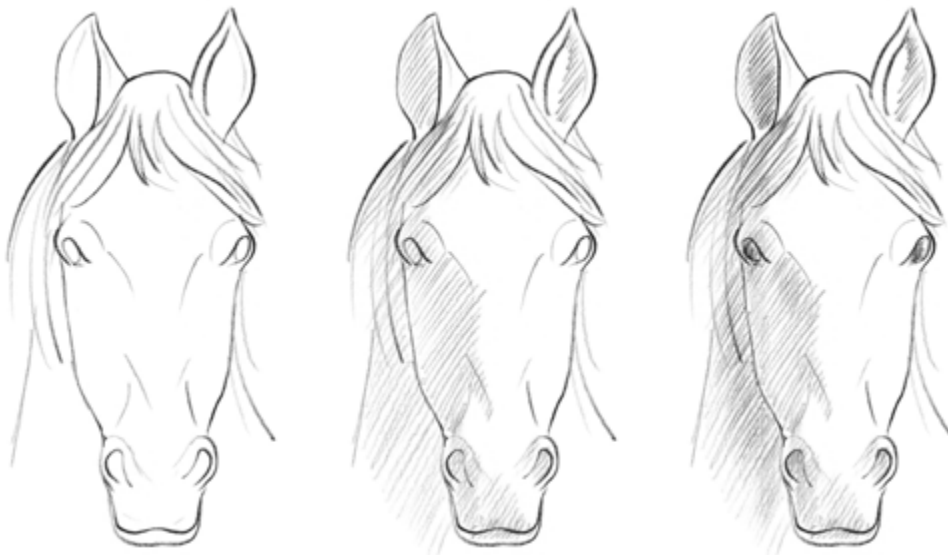

In close-up kan je zien dat het hoofd van het paard uit kleine volumes bestaat: de kaak, de spieren en pezen, de plooien rond het oog en de mond.

Teken de details, zorg voor meer volume en maak de manen intenser.

Maak kleine en grote vlakken steeds iets donkerder, maar vul ze niet helemaal op. Laat de tekening ademen, want anders verliest ze volume.

In vooraanzicht zorgt de bovenkant van de neus voor een rand die één kant van het hoofd in de schaduw zet. Als je de neusgaten heel donker kleurt, zien ze er wijd opengesperd uit.

MEER DETAILS

Het zijn de details die je tekening allure geven: de slanke benen, de correct weergegeven gewrichten, de beweging van de manen...

Benen

De lijnen tussen de cirkels van de gewrichten buigen naar binnen toe, wat de slankheid van de benen beklemtoont.

Vooraanzicht van de voet.

Doorgaans worden de benen naar de hoeven toe slanker. De voorbenen buigen zich zoals onze benen naar voren. De achterbenen daarentegen buigen naar achteren. Ze zijn zelden volledig gestrekt. Het dijbeen is hier meer gebogen dan bij het voorbeen.

Manen

De lijnen van manen in de wind moeten golvend zijn.

Om de dichtheid van de manen goed weer te geven, teken je lichte en donkerdere lijnen over elkaar heen in dezelfde richting. De golven zorgen voor volume.

Voor een vlecht teken je kleine, onderaan puntvormige ovalen op een lijn naast elkaar.